

[Morten Lange.]

imod, men man må nok sige, at den behandling, det nu er resulteret i, er overordentlig tilbageholdende, hvad angår vilje til at sikre rimelige rammer for ændrede lønsystemer.

Det er dog i virkeligheden næsten luksuriøst, hvad tjenestemændene har fået i forhandling, i sammenligning med en lang række andre grupper, som bliver behandlet totalt summarisk efter dette lovforslag: sparekassfunktionærer, og hvad vi ellers har rundt omkring i lønsystemet, som har deres egne velgennemarbejdede overenskomster, vil til deres store overraskelse opdage, at uden nogen som helst art af forhandling har de nu pludselig helt andre overenskomstmæssige forhold. Det er ikke noget, man må sige styrker respekten for det, der hedder lønforhandlinger. På LO-området er der dog foregået sådan nogle, selv om de er endt med at strande, og på tjenestemandsområdet har der dog været talt om tingene; på visse af disse andre områder er det højst sandsynligt, at en række af de berørte end ikke har opdaget, at det også går ud over dem, for det står dårligt nok nævnt med et komma i de lovforslag, der er lagt frem her.

Men jeg savner én ting i præcisering i hele denne harmonisering af vort lønsystem, og den får givetvis betydning, hvis det skal lykkes at få et sådant ensartet lønsystem frem på hele dette område, de offentligt ansattes område. Der er ingen tvivl om, at de såkaldte højtlønnede grupper inden for tjenestemandsområdet i væsentlig grad har været påvirket af det private erhvervsliv, af honorarer og takster på det liberale område. De er muligvis dækket af disse avance- og andre stopregler, som regeringen har fremsat — det har hele tiden ligget noget uklart, jeg vil gerne have den ting præciseret. Men selv om de er det, er det formodentlig ikke nok, for der er nogle af disse honorarer, der er så vel og så rundeligt tiltaget, at jeg tror, en væsentlig bedre kontrol med disse honorarer er en nødvendighed, hvis den skitse til et tjenestemandsløvs-system, man her har lagt ned i 2 eller 3 linjer, skal holde, og dér er en opgave, som regeringen kan have et taknemligt job med at tage sig på.

Men jeg vil gerne efter disse, jeg håber, de lyder venlige, men i virkeligheden temmelig bestemte udtryk for den behandling, en lang række lønmodtagere er blevet gjort til gen-

stand for her, have et tilsagn fra regeringen om, at denne meget summariske behandling må blive fulgt op med omfattende efterforhandlinger inden for de offentlige lønningers område, som jeg mener er ganske nødvendige, hvis der skal stå nogen som helst respekt om, at det offentlige fastsætter sine lønninger i forhandling med det offentliges lønmodtagere.

Det, der ligger i dag, kan jo ikke kaldes et forhandlingsresultat, det kan langt nærmere kaldes et diktat, og jeg er helt sikker på, at regeringen i dag vil give et helt klart tilsagn om, at den inden for rammerne af de bestemmelser, som loven omfatter, hvis den bliver vedtaget — og det er mit parti jo ikke særlig stemt for, men vi kan vel imødesee noget i den retning — vil føre ikke blot sporadiske forhandlinger, men virkelig gøre et forsøg på inden for disse rammer at skabe et tjenestemandsløvs-system, som virkelig kan udfylde den mening, der er med, at vi skal have ensartede lønningsforhold på det danske lønmarked.

Det er den eneste virkelig principielle nydannelse i det komplekse, der ligger foran os, som vi kan have sympati for; hvis bare der havde været nok i posen, havde det været en reform af interesse, nu er det en fattigdomsreform, som gør det svært at komme videre, og det vil kræve en betydelig indsats fra regeringen, hvis det skal lykkes.

Robert Pedersen (S):

Nu har den moderate arbejderbevægelse i dette land i det sidste halve århundrede måttet leve med kritik fra venstrefløjen i dansk politik ved enhver overenskomst; og trods det at nettoresultatet har været en større fremgang, en bedre social balance, et bedre samfund her, fortsætter kritikken, og jeg vil gerne have lov til at komme med et par bemærkninger til denne.

Det, der vel undrede mest, var, at hr. Henning Philipsen talte med så store bogstaver, som han gjorde, og det undrede såre, at en række af de kritikpunkter, som hr. Henning Philipsen mente det var rigtigt at føre frem, ingen hold har i sandheden. Han sagde, at den nuværende statsminister havde truet med at gribe ind. Det er ikke sagt i vores gruppe, jeg har ikke læst det i avisen, og jeg har ikke på noget tidspunkt hørt, at statsministeren på forhånd har sagt, han ville